

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 12Csp/42/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2225201922
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bíróová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2025:2225201922.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudkyňou JUDr. Evou Bíróovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava – mestská časť Ružinov, Prievozská 2, IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Remedium Legal, s. r. o., Bratislava – mestská časť Ružinov, Prievozská 2, IČO 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. - D., E. F. XXXX/XXX, o zaplatenie 494,54 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 494,54 eur s 12,5% úrokom z omeškania ročne z istiny od 07.12.2024 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

(1) Žalobca sa žalobou zo dňa 25.06.2025 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by zaviazal žalovaného k zaplateniu istiny 494,54 eur s úrokom z omeškania 12,5% ročne od 07.12.2024 a k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava) so žalovaným dňa 10.06.2005 uzavreli zmluvu, podľa ktorej banka poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný svoj záväzok splácať neplnil riadne a včas napriek opakovaným výzvam, banka preto od zmluvy odstúpila dňa 19.02.2024. Veriteľ (banka) zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.12.2024 pohľadávku voči žalovanému postúpil žalobcovi, žalovaný bola v tom čase napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Žalobný nárok predstavuje sumu na nesplatennej istine úveru, ktorá predstavovala pri postúpení 494,54 eur (pohľadávka bola postúpená vo výške 635,45 eur a pozostávala ďalej z úroku 84,73 eur, úroku z omeškania 28,29 eur a poplatkov 27,89 eur), od toho času žalovaný neuhradil žiadnu čiastku. Nárok na úrok z omeškania odôvodnil odkazom na § 517 ods. 2 Obč. zák.

(2) Žalovanému bola žaloba doručená riadne dňa 12.08.2025, vyjadril sa k nej písomne podaním z 12.08.2025 tým, že nárok v celom rozsahu odmieta a s poukazom na to, že podľa k žalobe pripojenej platobnej histórie bola uhradená posledná splátka úveru vo výške 47,21 eur dňa 24.02.2017, vzniesol námietku premlčania. Ďalej odkázal na neprijateľnosť zmluvné podmienky umožňujúcej automatické predĺžovanie zmluvy, keďže sa sudy skonštatovali, že takéto ustanovenie nie je v súlade so zákonom, lebo v neprospech spotrebiteľa spôsobuje, že sa pohľadávka prakticky stáva nepremlčateľnou. Listy zasielané bankou mu doručené neboli, pretože zmenil trvalé bydlisko, ktoré má vydané zapísané aj v občianskom preukaze vydanom 30.03.2023, žalobca mu nedoručil na adresu trvalého bydliska oznámenie o postúpení pohľadávky, banka mu nedoručila na adresu trvalého bydliska výzvu pred postúpením pohľadávky, z ktorého dôvodu má za to, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Navrhol žalobu zamietnuť.

(3) Žalobca v replike zo dňa 10.10.2025 uviedol, že žalovaný a banka dňa 10.06.2005 uzavreli zmluvu o kontokorentnom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie povoleného prečerpania žalovanému vo výške 19.000 Sk (630,68 eur). Zmysle zmluvných dojednaní bola zmluva uzatvorená na dobu určitú, na dobu jedného roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami. Povolené prečerpanie je možnosť prečerpať finančné prostriedky na vlastnom účte, všetky pohyby, ktoré po vyčerpaní vlastných prostriedkov klient na účte uskutoční, sa stávajú predmetom úveru. Povolené prečerpanie na účte sa môže opakovať, keď klient navýši stav svojho bežného účtu o čiastku, ktorá bola požičaná a o sumu úrokov a môže často z princípu revolvingu znova využiť čerpanie prostriedkov do mínusu. Na právne vzťahy s opakujúcim sa plnením nemožno § 565 Obč. zák. aplikovať a preto postupca v posudzovanom prípade nebol povinný dodržať § 53 ods. 9 Obč. zák. K ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe výpovede zmluvy zo dňa 30.10.2023, zároveň banka vyhlásila aj mimoriadnu splatnosť kontokorentného úveru. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil, preto mu bolo zaslané odstúpenie od zmluvy, ktorou bol poskytnutý účet, dňa 19.02.2024. Žalobca si nemohol svoj nárok uplatniť predtým, ako dlžníka vyzval na plnenie, svoj nárok si mohol s úspechom uplatniť až po ukončení zmluvy a preto k začatiu plynutia premlčacej doby došlo najskôr dňa 01.11.2023, dňom nasledujúcim po vyhotovení výpovede zmluvy. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 25.06.2025, žalobca si nárok uplatnil pred uplynutím premlčacej doby. K tomu odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.07.2008 vo veci sp. zn. 4Cdo/146/2008. V doplnujúcom podaní zo dňa 11.11.2025 žalobca uviedol, že banka dodržala všetky podmienky ustanovené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a bol bankou opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok - výzvou zo dňa 27.08.2024 (k tomu odkaz na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.03.2018 vo veci sp. zn. 7Cdo/26/2017, zo dňa 24.04.2018 vo veci sp. zn. 1Cdo/147/2017 a zo dňa 20.11.2019 vo veci sp. zn. 1Obdo/92/2018). Banka všetky listiny doručovala na adresu, ktorú žalovaný uviedol ako trvalú adresu. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť a neoznámil novú adresu na doručovanie (k tomu odkaz na čl. 10.5 Všeobecných obchodných podmienok, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.12.2020 vo veci sp. zn. 5Cdo/36/2020). Žalovaný bol povinný zmenu adresy na doručovanie banke oznámiť, v opačnom prípade banka doručuje na adresu podľa zmluvy zo dňa 10.06.2005. Zásielka sa dostala do dispozičnej sféry adresáta, nakoľko bola odosielaná na adresu, ktorú ako svoju dispozičnú sféru vymedzil. V zmysle čl. 3 ods. 3 zmluvy zo dňa 10.06.2005 bol žalovaný oprávnený kedykoľvek vypovedať zmluvu.

(4) Duplikou zo dňa 21.10.2025 žalovaný opakovane vzniesol námietku premlčania a poukázal na skutočnosť, že posledný kreditný obrat na účte bol dňa 24.12.2017 a banka bola viac ako 5 rokov nečinná, keď napriek tomu, že neexistovali kreditné obraty, datovala výpoveď zmluvy dňa 30.10.2023 a odstúpenie od zmluvy na 19.02.2024. Opakovane poukázal na neprijateľnosť zmluvnej podmienky, ktorá umožňuje automatické predlžovanie zmluvy. Nebola mu doručená výpoveď zmluvy, ani odstúpenie od zmluvy, ani oznámenie o postúpení pohľadávky, pretože zmenil adresu trvalého pobytu a po 30.10.2023 sa nezdržoval na adrese, ktorú žalobca uvádza v žalobe aj vo vyjadrení, žalobca tak nemôže byť legitimovaným subjektom na podanie žaloby, lebo nepreukázal reálne doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky na adresu trvalého pobytu žalovaného, k zmene adresy došlo od 30.01.2019.

(5) Súd vo veci vykonal dokazovanie (v neprítomnosti strán sporu – žalobca svoju neúčast' ospravedlnil písomne, žalovaný sa na pojednávanie nariadené na deň 15.12.2025 nedostavil napriek včasnému predvolaniu, ktoré mu bolo doručené dňa 04.12.2025, svoju neúčast' neospravedlnil) oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav veci:

(6) Právny predchodca žalobcu – banka (Slovenská sporiteľňa) ako veriteľ sa zmluvou o kontokorentnom úvere zo dňa 10.06.2005 zaviazal žalovanému ako dlžníkovi poskytnúť úverový rámec vo výške 19.000 Sk (630,68 eur) na sporožirovom účte žalovaného č. 191...167, tak, že bude realizovať príkazy dlžníka na prevod alebo výbery finančných prostriedkov z účtu dlžníka aj v prípade, ak nebude existovať dlžníkova pohľadávka z účtu, do výšky úverového rámca. Čerpanie úveru bol dlžník oprávnený požadovať až do dňa konečnej splatnosti úveru (bod II.1. zmluvy). V bode III.1. zmluvy bola zmluva uzatvorená na dobu určitú – na dobu jedného roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami. Doba trvania zmluvy sa v znení dojednaní predlžovala vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámil veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predĺženej), že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy. Podľa bodu III.2. zmluvy bol úver splatný v deň splatnosti, v prípade predĺženia zmluvy sa splatnosť predĺžila o ďalší rok. Podľa dojednaní v bode III.3. zmluvy

bol dlžník oprávnený písomne zmluvu vypovedať s platnosťou dňom doručenia výpovede veriteľovi, podľa bodu III.4. bol veriteľ oprávnený vypovedať zmluvu, ak dlžník úver nečerpал v priebehu šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov s účinnosťou doručením výpovede dlžníkovi. Súčasťou zmluvy sa stali Všeobecné obchodné podmienky (bod III.7. zmluvy).

(7) Všeobecné obchodné podmienky v časti B bode 7.6 upravovali okrem iného oprávnenie banky vypovedať zmluvu o úvere alebo od nej odstúpiť v prípade, ak klient prekročil výšku dohodnutého úverového rámca. Ďalej Všeobecné obchodné podmienky v časti C bode 10. upravovali oznamovanie a doručovanie písomností, okrem iného tak, že klient bol povinný oznámiť banke adresu čísla telefónu, faxu, telexu a iných elektronických prostriedkov, na ktoré mu banka bude zasielať alebo oznamovať všetky oznámenia a dokumenty a povinný bezodkladne informovať banku o akejkoľvek zmene týchto údajov s tým, že pokiaľ klient tieto informácie banke neoznámí, považuje sa doručenie a oznámenie vykonané na posledne známu adresu, prípadne posledné známe číslo telekomunikačného prostriedku, za riadne vykonané (bod 10.5).

(8) Listom zo dňa 30.10.2023 banka žalovanému oznámila výpoveď zmluvy o povolenom prečerpaní/kontokorentnom úvere k účtu č. 191...167 s tým, že výpovedná lehota je 2 mesiace a zároveň vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, pričom výška pohľadávky predstavuje k danému dňu sumu 690,18 eur. List bol žalovanému doručovaný na adresu uvedenú v zmluve, zásielka bola vrátená banke nedoručená (adresát neznámy) dňa 06.11.2023.

(9) Listom banky zo dňa 19.02.2024 bolo žalovanému oznámené odstúpenie banky od zmluvy o účte (č. 191...167) s poukazom na dohodnuté podmienky a žalovaný bol zároveň vyzvaný na úhradu pohľadávky banky vyčíslenej k danému dňu sumou 612,15 eur v lehote 7 dní na účet č. 5213...856. List bol žalovanému doručovaný na adresu uvedenú v zmluve, zásielka bola vrátená banke nedoručená (adresát neznámy) dňa 21.02.2024.

Banka následne listom zo dňa 27.08.2024 s poukazom na splatnú pohľadávku z nepovoleného prečerpania na účte fyzickej osoby a omeškanie žalovaného so splácaním viac ako 3 mesiace, vyzvala žalovaného (opäť na adresu podľa zmluvy) na úhradu sumy 626,77 eur s tým že v prípade, ak dlžnú sumu neuhradí, banka je oprávnená pohľadávku postúpiť tretej osobe.

(10) Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.12.2024 postupca – banka postúpil na postupníka – žalobcu pohľadávku vedenú voči žalovanému, podľa prílohy k zmluve išlo o pohľadávku evidovanú pod č. 5213...856 (pôvodne pod č. 191...167) vo výške celkom 635,45 eur, v tejto prílohe je uvedený aj údaj o dátume poslednej splátky a jej výške – 24.02.2017 a 47,21 eur. Postúpenie pohľadávky oznámila banka žalovanému listom zo dňa 14.12.2024 na adresu uvedenú v zmluve, zásielka bola poštou vrátená s poznámkou „adresát neznámy“ dňa 20.12.2024.

(11) V písomnom vyjadrení zo dňa 08.12.2025 žalobca uviedol, že žalovaný na účte vykonal debetné operácie v celkovej výške 83.367,41 eur, kreditné operácie predstavujú sumu celkom 82.755,26 eur, ku dňu vypovedania zmluvy – 16.12.2024 predstavuje rozdiel debetných a kreditných operácií 612,15 eur, z toho istina sumu 494,54 eur. K doručovaniu bankou poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 05.07.2024 vo veci sp. zn. 11CoCsp/7/2024 (odkazujúce na platnú judikatúru – R 4/2021), uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 05.08.2024 vo veci sp. zn. 11CoCsp/9/2024 a rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 25.06.2024 vo veci sp. zn. 12CoCsp/27/2023, podľa ktorého „... hoci sa uvedená zásielka právnomu predchodcovi žalobcu vrátila s poznámkou adresát neznámy, a teda sa vrátila ako zásielka nedoručená, je potrebné prijať záver, že predmetná zásielka sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného, pretože bola doručovaná na adresu, ktorú on sám uviedol ako adresu, na ktorú mu má právny predchodca žalobcu doručovať. ...“.

(12) Zmluva o úvere, z ktorej žalobca svoj nárok vyvodzuje, je zmluvou o (kontokorentnom) úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (OBZ). Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ OBZ medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Žalobca (veriteľ) poskytol žalovanému (dlžníkovi) finančné prostriedky, ktoré mal vrátiť, nebolo tu dojednané plnenie v splátkach. Ide tu o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov. Daný vzťah podlieha právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ... (ZSÚ) a ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ) o spotrebiteľských zmluvách.

(13) Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(14) Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

(15) Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre prevod práv banky alebo pobočky zahraničnej banky, ktorá je veriteľom, v súvislosti s nesplácanou zmluvou o úvere alebo pre prevod nesplácanej zmluvy o úvere podľa osobitného predpisu, pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

(16) Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným existoval občianskoprávny záväzkový vzťah, titulom zmluvy o účte a zmluvy o kontokorentnom úvere, ide o spotrebiteľské zmluvy, keďže ide o typovú zmluvu uzatváranú vo viacerých prípadoch, ktorej obsah spotrebiteľ podstatným spôsobom neovplyvňoval a pri jej uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a dodávateľ tak konal. Žalobca sa v konaní od žalovaného domáha zaplatenia žalovanej sumy z pohľadávky, ktorú mal nadobudnúť zmluvou o postúpení od banky, preto súd v prvom rade skúmal aktívnu legitimáciu na strane žalobcu a dospel k záveru, že je daná, lebo žalobca preukázal vyhotovenie, odoslanie a doručenie výzvy banky do dispozičnej sféry klientovi na splatenie záväzku s upozornením na omeškanie, čo je podmienkou platného postúpenia pohľadávky z banky na nebankový subjekt. Slovenská sporiteľňa, a. s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku (ktorá je predmetom tohto sporu) voči žalovanému žalobcovi len po tom, ak bol klient napriek jej písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj bez súhlasu klienta (§ 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky). Žalobca preukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok, lebo preukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy z banky na nebankovú spoločnosť, teda svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

(17) V danom prípade išlo o úver poskytnutý vo forme prečerpania bankového účtu, a teda využitia peňažných prostriedkov banky na účtovné operácie žalovaného, ak na účte nemal dostatok vlastných prostriedkov, v rozsahu určeného rámca. Vrátanie prečerpaných prostriedkov banky nebolo dojednané v splátkach (účtoval sa mu výlučne úrok mesačne za prečerpanú istinu), splatnosť celkovej sumy mala nastať ku dňu výročia zmluvy, predĺžením účinnosti zmluvy na ďalší rok sa posúvala aj splatnosť úveru. Splatnosť úveru tak nastala až ukončením zmluvy, ktorá nastala výpoveďou zmluvy o úvere zo strany banky a výzvou banky na úhradu dlhu. Tu súd pripomína, že ukončiť zmluvu bol oprávnený aj žalovaný, ktorý túto možnosť nevyužil.

(18) Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. – OZ) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 54a OZ premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

(19) Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

(20) Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

(21) Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd s poukazom na citované ustanovenia dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Žalovaný prečerpal prostriedky nad rámec vlastných, nedovolené prečerpané prostriedky nevrátil ani na výzvu, banka potom oprávnene vypovedala zmluvu v znení zmluvných, resp. obchodných podmienok. Žalovaný bol vyzvaný k vráteniu úveru listom zo dňa 30.10.2023, doručeným fikciou dňa 03.11.2023 (VOP čl. III. body 10.3 a 10.5), dňom nasledujúcim začala banke plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva. Keďže žalobca podal žalobu dňa 25.06.2025, podal ju v čase plynutia premlčacej doby, jeho pohľadávka nebola premlčaná a námietka premlčania vznesená žalovaným nebola dôvodná. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť, preskúmaním predložených listín súd nepovažoval dojednanie o predĺžení účinnosti zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ani nebol zistený dôvod, pre ktorý by bolo potrebné posúdiť zosplatnenie úveru za neplatné, keďže banka dodržala zákonný postup, aby mohla úver zosplatniť. Preto súd žalobe vyhovel, zaviazal žalovaného k zaplateniu uplatneného nároku na prečerpaných prostriedkoch, zároveň priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania z priznanej čiastky, odo dňa navrhovaného žalobcom, keďže žalovaný sa s plnením preukázateľne dostal do omeškania.

(22) Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi ako úspešnej strane voči žalovanému v plnom rozsahu.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť (§ 365 ods. 1 CSP) len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok)